

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5770

гр. София, 12.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
закрито заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

като разгледа дело номер **1405** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от
Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на А. С. Н. срещу Решение № ПИ-20/27.01.2026 г. на директора на
Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) – С., с което е
оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки
изх. № С.-022-0132979/11.11.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП -
С.. Жалбоподателят е депозирал и искане за спиране на изпълнението, на основание чл. 166, ал. 2
АПК, на наложената с постановлението обезпечителна мярка. Релевиран са доводи за наличие
на значителни и трудно поправими вреди.

Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав, след като съобрази предмета на
спора и относимата нормативна регламентация, намира искането за процесуално недопустимо:

Съгласно чл. 166, ал. 1 АПК обжалването на административния акт не спира неговото
изпълнение, освен ако в закон е предвидено друго. Според чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото
предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се
предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от
съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на
решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима
вреда. Тази уредба има общ характер и намира приложение при липса на специална норма, която
да урежда по различен начин действието на обжалването и възможността за спиране.

В настоящия случай процесната обезпечителна мярка е наложена на основание чл. 200 и чл. 202,
ал. 1 във вр. с чл. 195, ал. 1-3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Законодателят е предвидил самостоятелен ред за обжалване на постановлението за налагане на
обезпечителни мерки в чл. 197 ДОПК, като в ал. 6 изрично е регламентирано, че изпълнението на
постановлението, с което се налага обезпечението, не може да бъде спряно поради обжалването
му. Нормата е ясна, императивна и не допуска разширително тълкуване. Тя изразява волята на
законодателя да гарантира ефективността на обезпечителната защита на публичните вземания,

като изключи възможността чрез обжалване да се осуети или забави действието на мярката. Наличието на тази изрична забрана изключва приложението на чл. 166 АПК. Специалната разпоредба на чл. 197, ал. 6 ДОПК дерогира общата норма на чл. 166 АПК. Приемането на противното би довело до обезсмисляне на законовата забрана, тъй като чрез позоваване на чл. 166 АПК би се постигнал именно резултатът, който специалният закон изрично изключва.

Освен това в чл. 266, ал. 4 ДОПК е предвидено, че жалбата срещу действията на публичния изпълнител не спира принудителното изпълнение, освен в предвидените от закона случаи. Спирането на изпълнителното производство е уредено в чл. 222 ДОПК, като компетентен да се произнесе по този въпрос е публичният изпълнител при наличие на изчерпателно посочените основания. Следователно законодателят е изградил цялостен и самостоятелен режим относно действието на обжалването и спирането в рамките на изпълнителното производство, който не предвижда възможност за спиране на обезпечителната мярка по реда на чл. 166 АПК.

По тези съображения искането за спиране следва да бъде оставено без разглеждане като недопустимо.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на А. С. Н. за спиране на изпълнението на Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С.-022-0132979/11.11.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП - С..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: